

Nogle af udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

Hvorledes skal arbejdsgiverens forpligtelse til at give lige løn for arbejde af samme værdi til mænd og kvinder nærmere fortolkes?

Spørgsmål 6:

I bemærkningerne til § 1 står der citeret fra organisationernes fælleserklæring af 16. december 1982: »om to arbejdsfunktioner har samme værdi, må afgøres ud fra en af den almindelige løndannelse uafhængig, direkte vurdering af de pågældende arbejdsgruppers indsats i produktionen...»

Hvorledes fortolker ministeren dette citat fra organisationerne, og vil denne fortolkning blive den fagretligt gældende?»

Svar:

Fortolkningen af begrebet lige løn for arbejde af samme værdi til mænd og kvinder kan ikke udtømmende fastlægges i lovtæst eller bemærkninger, men må få sit mere præcise indhold ved de afgørelser, der træffes i retspraksis. Det forhold, at det nærmere indhold af en bestemmelse fastlægges ved retspraksis, kendes også fra anden ansættelsesretlig lovgivning, som f.eks. funktionærloven.

Dernæst skal det fremhæves, at tilføjelsen af ordene »arbejde af samme værdi« ikke ændrer den hidtidige retstilstand, men blot klargør og præciserer retstilstanden, således som denne bl.a. er beskrevet i den i bemærkningerne omtalte fælleserklæring af 16. december 1982 fra DA, LO og FTF.

Dette er taget til efterretning af EF-Domstolen.

På denne baggrund kan man om fortolkningen af udtrykket »samme arbejde eller arbejde, der tillægges samme værdi« sige følgende:

Der skal ikke kun ydes lige løn for identiske arbejdsfunktioner, men også for arbejde, der til trods for visse forskelle dog har den

samme værdi for arbejdsgiveren. Der er således tale om en vurdering af arbejdet snarere end af den enkelte lønmodtager. I fælleserklæringen er det udtrykt på den måde, at spørgsmålet, om to arbejdsfunktioner har samme værdi, må afgøres ud fra en af den almindelige løndannelse uafhængig, direkte vurdering af de pågældende arbejdsgruppers indsats i produktionen. Denne formulering bygger på en voldgiftskendelse fra 1977, der vedlægger.

Denne sag drejede sig om, hvorvidt der skulle udbetales samme grundløn for arbejde, der bestod i ved pakkeborde at pakke frugt og grønt med henblik på salg i detailbutikker, og arbejde, der bestod i at bringe det uindpakkede frugt og grønt samt emballage til pakkebordene og transportere de færdige, klargjorte varer bort derfra til videre ekspedition.

Den ene type arbejde blev udført af medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbund (KAD) til en lavere grundløn end den anden type arbejde, der blev udført af medlemmer af Specialarbejderforbundet i Danmark (SiD).

Det blev i kendelsen statueret, at de to gruppers arbejde fandtes, under hensyn til arbejdernes indsats, at være af samme værdi for og i produktionen på arbejdspladsen, og at der derfor i medfør af ligelønsloven burde ydes den samme grundløn til medarbejdere under KAD-overenskomsten som til medarbejdere under SiD-overenskomsten.

Loven er imidlertid ikke til hinder for, at der lønmæssigt differentieres ud fra uddannelse, erfaring m.v., der har betydning for arbejdets udførelse. I det hele taget skal det understreges, at loven alene forbyder forskelsbehandling på grund af køn, men ikke forskelsbehandling – heller ikke af mænd og kvinder – som skyldes andre forhold.

I øvrigt henvises til besvarelsen af spørgsmål 2.